

Uzasadnienie

Skarżący – Pan Eugeniusz Łachański zam. Dobrzyki 9, 14-230 Zalewo wniósł skargę na sposób prowadzenia przez Wójta Gminy Ława przetargu na dzierżawę gruntów rolnych stanowiących własność Gminy Ława. Skargę tę – jako wniesioną do organu niewłaściwego – Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko – Mazurskiego przekazał tutejszej Radzie Gminy (władnej do jej rozpatrzenia) w trybie art. 231 k.p.a. pismem noszącym datę 7 lipca 2011 r. (wpłynęło ono do Urzędu Gminy Ława w dniu 11 lipca 2011 r.)

W treści skargi, która została poddana wnikliwej analizie w toku prac komisji stałych przez organ uchwałodawczy Gminy Ława (Radę Gminy Ława), skarżący czyni zarzut, iż doszło podczas przetargu w dniu 30 maja 2011 r. do nieprawidłowości związanych z czynnościami przetargowymi, w tym zwłaszcza z oświadczeniami składanymi przez jego uczestników. Dodatkowo zainteresowany przedstawia swoje subiektywne oceny przebiegu licytacji, stawiając ogólnikową, nie popartą żadnym wiarygodnym dowodem, tezę, że czynności organu gminy nie zostały prawidłowo wykonane. Ponadto podnosi też, że wylicytowane kwoty czynszu rocznego różnią się od kwot, które znalazły się później w umowach dzierżawy.

Bezspornym w sprawie jest fakt, że w dniu 30 maja 2011 r. w Urzędzie Gminy w Ławie został przeprowadzony przetarg na dzierżawę gruntów rolnych będących własnością tut. jednostki samorządu terytorialnego (9 działek). Nie podlega też kwestii fakt, że na działki o nr 191/1, 185/3 i 187/1 (wymienione w skardze), wadium wpłacili: Pan Eugeniusz Łachański, Koło Łowieckie WIARUS reprezentowane przez Pana Zdzisław Leśniewskiego na mocy pełnomocnictwa Zarządu WKŁ Nr 303 „WIARUS” L. Dz. 8/11/12 oraz Pan Marek Kliza. Ze względu na ilość działek będących przedmiotem przetargu, a także na konieczność sprawnego przeprowadzenia przetargu przeprowadzono najpierw licytacje ustne poszczególnych działek, zaś protokoły z przetargu zostały sporządzone bezpośrednio po ich zakończeniu. Ani ustawa o gospodarce nieruchomościami, ani odpowiednie w tym zakresie rozporządzenia wykonawcze nie narzucają konkretnego momentu

sporządzenia protokółów (o sposobie prowadzenia przetargu decyduje przewodniczący komisji).

Bezpośrednio po licytacji zwrócono Panu Eugeniuszowi Łachańskiemu wadium. Zgodnie z zapisem § 10 ust. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 2004 r. (Dz. U. Nr 207 poz. 2108 ze zm.) protokół z przeprowadzonego przetargu podpisuje przewodniczący i członkowie komisji przetargowej oraz osoba wyłoniona w przetargu jako nabywca nieruchomości (w tym przypadku dzierżawca).

Czynsz dzierżawny na przedmiotowe nieruchomości został w licytacji ustalony na kwoty:

za dz. nr 181/1 (cena wywoławcza 330 zł) w wys. **650,- zł** a nie jak sugeruje skarżący w kwocie **890,- zł**

za dz. nr 185/3 (cena wywoławcza 524 zł) w wys. **1.162,- zł** a nie **1.206,- zł**

za dz. nr 187/1 (cena wywoławcza 317) w wys. **1.658,- zł** a nie **1.604,- zł**.

Poszczególne postąpienia były odnotowywane przez członków komisji. Wylicytowane kwoty zostały wpisane do protokółów i umów dzierżawy.

Przedstawione wyżej okoliczności wskazują w sposób jednoznaczny na fakt, że zarzuty sformułowane przez skarżącego w żadnej mierze się nie potwierdziły i jako absolutnie gołosłowne należy uznać za bezzasadne. Skarżący – co warto tutaj wyraźnie podkreślić – sam w swej skardze przyznaje, że licytacja była prowadzona przy jego osobistym i czynnym udziale.

Nie został on tym samym ograniczony w swych prawach uczestnika przetargu publicznego.

W toku czynności sprawdzających Rada Gminy nie stwierdziła, że doszło do rozbieżności pomiędzy wylicytowanymi czynszami dzierżawnymi a kwotami dzierżaw wpisanymi później do treści zawartych umów cywilnoprawnych. Rada Gminy Iława uznała w tych warunkach, że skarga jest całkowicie niezasadna, gdyż oparta jest tak w zasadzie jedynie na przypuszczeniach Skarżącego, na podstawie których, nie można przecież budować oskarżeń.

Ponadto też na podstawie gołosłownych, subiektywnych doznań nie można formułować tez o braku uczciwości pracowników administracji publicznej, gdyż owe – niczym nie poparte zarzuty – powodować mogą naruszenie dóbr osobistych każdej z zainteresowanych w tej sprawie osób.

Biorąc pod uwagę przywołaną wyżej argumentację Rada Gminy postanowiła rozstrzygnąć skargę, jak w treści uchwały.